

blevne holdte ved denne Fest, tabt Præget af at være en særlig Fest for den kirkelige Reformation og faaet Præget af en almindelig Universitets-Aarsfest. Der har derfor fra forskellige Sider været fremsat Ønsker om, at Festens hele Karakter udelukkende blev af sidstnævnte Art.

Under disse Omstændigheder har man enstemmigt ønsket, til Afløsning af de hidtil værende 2 Fester, at holde en enkelt aarlig Universitetsfest om Efteraaret. Af Hensyn til Tidens Knaphed synes denne Fest i Efteraaret 1906 at burde holdes, ligesom hidtil Reformationsfesten, midt i November; ved samme Lejlighed burde da Rektor- og Dekanskiftet foregaa. Derimod skjønnes det heldigt i senere Aar at forsøge Festen afholdt noget tidligere i Efteraarssemestret. Men da der i saa Henseende kan være forskellige praktiske Vanskeligheder at overvinde, særlig med Hensyn til Forholdet til Resolution 6te September 1902 om Rektorvalg og nye Konsistoriemedlemmers Indtræden i Konsistorium, maatte Universitetet ønske selv at træffe den nærmere Bestemmelse om Festens Enkeltheder.

Universitetet nærer derhos Ønsket om som hidtil at udgive et Festskrift i Anledning af Kongens Fødselsdag, samt ved Aarsfesten at bibeholde det Festskrift, som hidtil har været udgivet i Anledning af Reformationsfesten.

Det bemærkes sluttelig, at det vil være nødvendigt at lade forfatte og komponere en Kantate til Aarsfesten.“

Under 7de August s. A. meddelte Ministeriet Konsistorium følgende: „Paa Ministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen under 3die d. M. allernaadigst at bifalde følgende Ordning af Universitetets aarlige Fester: „De to hidtidige Universitetsfester afløses af en enkelt „*Universitetets Aarsfest*“, der afholdes om Efteraaret; Rektor og Dekanskiftet foregaar ved denne Fest. Der forfattes et Festskrift i Anledning af Kongens Fødselsdag saavel som et i Anledning af Aarsfesten. Den nærmere Ordning af Festen fastsættes af Universitetet.“

3. Akademisk Disciplin.

I de sidste Aar har Konsistorium ifølge Anmodning erholdt fra Københavns Politi Udskrift af Sager, som ved Københavns Kriminal- og Politiret have været anlagte mod Studenter. I Almindelighed have disse Sager angaaet Forseelser mod den offentlige Orden paa Gaden, og der er, for saa vidt de vedkommende Studenter oppebar Kommunitetsstipendiet eller Legater eller de havde Bolig paa Kollegierne, blevet tildelt disse Studenter en Irettesættelse. I det foreliggende Aar har der dog ikke været Anledning til at tildele nogen saadan.

II. Det akademiske Lærersamfund samt Censorerne ved Universitetets Examina.

1. Fornyet Ansættelse for Cand. theol. J. Oskar Andersen som Lærer i Kirkehistorie under det theologiske Fakultet m. m.

Under 11te Juni 1906 indsendte Konsistorium med sin Anbefaling til Kirke- og Undervisningsministeriet en Skrivelse af 9de s. M. fra det theologiske

Fakultet, hvori dette, da den Cand. theol. Oskar Andersen meddelte treaarige Ansættelse som Lærer i Kirkehistorie under Fakultet udløb den 26de Juni s. A. — jfr. Univ. Aarb. for 1902—1903 S. 426 —, ansøgte om, at Ministeriet vilde forny denne Ansættelse fra den nævnte Dag for de følgende tre Aar.

Ved Skrivelse af 13de s. M. meddelte Ministeriet Konsistorium, at det s. D. havde fornyet den Cand. theol. *J. Oskar Andersen* under 26de Juni 1903 meddelte Ansættelse som midlertidig Lærer i Kirkehistorie under det theologiske Fakultet for et Tidsrum af 3 Aar paa samme Vilkaar som hidtil.

— Fra Ministeriet modtog det theologiske Fakultet under 2den Juni 1906 til Erklæring et fra midlertidig Lærer i Kirkehistorie, Cand. theol. *J. Oskar Andersen* indsendt Andragende, hvori han ansøgte om, at den ham ovenfor nævnte Beskikkelse som midlertidig Lærer maatte blive fornyet samt at Spørgsmaalet om Fornyelsens Varighed maatte blive underkastet en ny Overvejelse. Docent Andersen bemærkede i den Anledning følgende.

Da det theologiske Fakultet i sin Tid, efter at Bevillingen om de nye Lærerposter var vedtaget i Rigsdagen, afgav Betænkning til Ministeriet om Lærernes Ansættelse og Pligter (jfr. Univ. Aarb. f. 1902—1903 S. 423 ff.), foreslog det blandt andet: 1) at Ansættelsen „skulde ske paa tre Aar med Adgang til Fornyelse paa andre tre Aar, men ikke derudover“, men det betonedes tillige 2) som en given Forudsætning, „at Mænd, der havde virket som midlertidige Lærere under Fakultetet, maatte have begunstiget Adgang til anden Ansættelse i Kirkens eller Statens Tjeneste“.

Saavidt han forstod, indførtes den første Henstilling af Hensyn til et enkelt Punkt i det Forslag til det theologiske Studiums Nyordning, som var fremkommet fra det i Univ. Aarb. S. 415 omhandlede særlige Udvalg. I dette Udvalgs Forslag var en dobbelt Tanke fremsat, nemlig dels Ønsket om en Forøgelse af Fakultetets ordinære Lærerkrafter, dels Ønsket om Ansættelse paa visse Aar af yngre theologiske Kandidater som „Repetenter“ til at undervise de yngste theologiske Studenter. Disse sidste Posters Indehavere vare altsaa tænkte som en Slags lønnede Manuduktører, af hvem man ikke krævede en videnskabelig Uddannelse, der kvalificerede til egentlig Universitetsvirksomhed. Medens dette Forslags Formaal (en særlig Undervisning for de yngste theologiske Studerende) vandt Billigelse ved Universitetet, tog man yderst afgjort Afstand fra Forslagets Anvisning paa at løse Formaalet. Fakultetet fraraadede „bestemt“ (jfr. S. 416) Ansættelsen af saadanne Repetenter, „da en saadan Ordning vilde betegne en principal Opgivelse af de Krav, som Universitetet hidtil, efter Fakultetets Mening med fuld Ret, havde stillet som Betingelse for jus docendi. Det foreslog i Stedet Oprettelsen af en ny fast Lærerpost.

Ogsaa den senere Fællesudtalelse fra Biskop Rørdam, Professorerne *P. Madsen* og *J. C. Jacobsen* samt Pastor *H. Hoffmeyer* og Dr. phil. *Edv. Lehmann*, som fremkom paa Ministeriets Foranledning (jfr. sammesteds S. 419), ønskede principielt Oprettelse af et ordinært Professorat, men sekundært to „Lektorater“ til Begynderundervisningen bl. a. i Kirke-

historie, idet den udtrykkelig tilføjede: dels at Posterne vel ikke skulde give Forret til Udnævnelse til et Professorat, men burde give begunstiget Adgang til anden Ansættelse i Kirkens eller Statens Tjeneste, dels at Lektorerne burde have fuld jus docendi i deres Fag.

Sidstnævnte Forslag, der saaledes kunde siges at kombinere de to Tanker i det oprindelige Udvalgsforslag, havde dermed sat de nye Stillinger over i en anden Sfære end „Repetenters“ og dermed stillet ganske andre Krav til deres Ihændehavere end oprindeligt paatænkt. Dette understregedes yderligere af et Fakultetsmindretal (Professor H. Scharling og nu afdøde Professor Schat-Petersen, jfr. S. 424), der ønskede, at de midlertidige Lærere skulde deltage i Examensarbejdet — et Forslag, som Konsistorium tiltraadte med alle Stemmer mod én (S. 425). Et Mindretal i Fakultetet (Professor J. C. Jacobsen) tog endog (jfr. S. 424) uden Hensyn til, om Forpligtelse til Deltagelse i Examensarbejdet paalagdes de nye Lærere — det Forbehold med Hensyn til Forslaget, at „saafremt Ministeriet ikke maatte mene at kunne sikre de nævnte Posters Indehavere „en begunstiget Adgang“ (til anden Ansættelse), maatte Mindretallet ønske, at den nævnte 6 Aars Grænse ikke betragtedes som absolut uoverskridelig“.

I Betragtning af, at det oprindelige „Repetentforslag“ maatte betragtes som ganske henlagt ved Ministeriets Billigelse af de fyldige Krav til de midlertidige Læreres Uddannelse (idet dette stadfæstede *dels* den dem tillagte Forelæsningsret, *dels* Forpligtelsen til at deltage i Fakultetets Examensarbejde), var det, at han for 3 Aar søgte den ham i Øjeblikket betroede Stilling. Men det forekom ham, at den nævnte 6 Aars Grænse for Varigheden af Ansættelsen havde faaet en saa væsentlig anden Karakter ved Stillingens øvrige Omændring fra det oprindelige Forslag, at det formentlig maatte kunne motivere, at han tillod sig at henstille til Ministeriet at tage Spørgsmaalet om denne Tidsgrænses Bestaaen under fornyet Overvejelse. Han tilføjede, at det selvfølgelig havde stor personlig Betydning for ham, om han (under Forudsætning af, at hans Ansøgning om Fornyelse af Beskikkelsen bevilgedes) skulde arbejde med den Bevidsthed, at han om tre Aar maatte opgive en Virksomhed, som han følte baade Kærlighed og Evner til — og som han troede at have røgtet i den forløbne Tid til Tilfredshed. Han havde da ogsaa foruden den ham i snævrere Forstand paalagte Lærergjerning i disse tre Aar deltaget ved én Examen i Fakultetets Arbejde, han havde i Semestret enten holdt Forelæsninger eller videnskabelige Øvelser i det theologiske Laboratorium og havde ved Siden forelagt Vidnesbyrd om sine fortsatte videnskabelige Studier, saaledes hans ifjor udgivne større Bog „Kirkeorganisation udenlands“.

En fornyet Beskikkelse under den gamle Form uden Fremtidsgaranti var en haard Byrde, der var vel skikket til at vække alvorlig Bekymring hos en Mand i hans Alder, ikke mindst, naar han stadig havde fortsat sin Uddannelse med Universitetsvirksomhed som Formaal, og naar han mente at turde henvise til som sin Erfaring i det hidtidige Lærersarbejde, at Stillingen virkelig krævede en Mand, der var i Besiddelse af

aarelang Indlevelse i Fagets Methode og Kundskabsstof, hvorfor en saa hurtig Omvexling i Besættelsen næppe kunde tjene til Undervisningens forsvarlige Udførelse. Det forekom ham ogsaa at maatte være i Universitetets Interesse, at det ikke paa Forhaand afskar sig fra Gjenansættelse af saadanne Lærere, der havde vist sig kvalificerede til det paalagte Arbejde, selv om det kunde være naturligt, at man sikrede sig effektiv Adgang til at fjerne saadanne, der ikke havde vist sig skikkede. Han tilføjede endelig, at den nugældende Form for Præstebeskikkelse ikke levnede én stort Haab om fortrinsvis Adgang til kirkelig Virksomhed, hvis man virkelig skulde nødes til at opgive sin Universitetsvirksomhed, og det var ham ikke klart, hvilken anden Virksomhed i Statens Tjeneste, der efter hans hidtidige Arbejde og hans videnskabelige Uddannelse aabnedes ham „begunstiget Adgang“ til.

Det theologiske Fakultet udtalte i en til Konsistorium afgiven Erklæring af 25de Juni 1906 som sin Opfattelse, at saalænge Begynder-Undervisningen var de midlertidige Læreres væsentligste Pligt, burde 6-Aars-Grænsen opretholdes. Men Fakultetet ønskede tillige at meddele, at der var Overvejelser tilstede om en mulig Omarbejdelse af hele Studieplanen, og dersom disse skulde føre til noget Resultat, hvorom Fakultetet dog i Øjeblikket ikke turde udtale nogen bestemt Mening, kunde derved en Omordning af de omtalte Lærerpladser, eller maaske kun af den kirkehistoriske, blive en Nødvendighed og dermed Spørgsmaalet om deres Varighed paany optages til Overvejelse.

Et Mindretal (Professor J. C. Jacobsen) maatte — uafhængigt af Spørgsmaalet om Studieplanens Omordning — finde det uheldigt, om 6-Aars-Grænsen skulde betragtes som uoverskridelig. Mindretallet maatte i saa Henseende henvise til sine tidligere Udtalelser (Univ. Aarb. f. 1902—1903 S. 424). De dér fremsatte Betragtninger havde formentlig faaet forøget Vægt, fordi 1) der i Mellemtiden ikke — saavidt Mindretallet bekjendt — var foretaget noget til at sikre de midlertidige Lærere begunstiget Adgang til andre Ansættelser i Kirkens eller Statens Tjeneste, medens tværtimod den nugældende Præstekaldelsesmaade snarere kunde have gjort deres Fremtid usikker, og 2) fordi de midlertidige Lærere havde faaet Forpligtelse til at deltage i Examensarbejdet, hvorved formentlig Kravet til deres videnskabelige Uddannelse var yderligere pointeret.

Ved Indsendelsen af denne Erklæring til Ministeriet udtalte Konsistorium i Skrivelse af 28de Juni 1906, at man, efter at det theologiske Fakultets Flertal havde udtalt sig imod, at Andragendet, som Sagen nu forelaa, toges til Følge, ikke kunde anbefale dette.

2. Dr. jur. E. Einarsens Fratræden som Docent i Statsvidenskab og Overdragelse til Kontorchef J. Warming og Dr. i Statsvidenskab L. V. Birck midlertidig at bistaa de statsvidenskabelige Professorer ved Forelæsnings- og Examensarbejdet.

Under 22de September 1905 indsendte Konsistorium et fra det rets- og statsvidenskabelige Fakultet modtaget Andragende, hvori Docent, Dr. jur. E. Einarsen ansøgte om at maatte fratræde sin Stilling som Docent

i Statsvidenskab. Ved Skrivelse af 28de s. M. fritog Ministeriet Docent Einarsen for fornævnte Stilling fra Udgangen af Oktober Maaned s. A.

Fra det rets- og statsvidenskabelige Fakultet modtog Konsistorium derefter under 21de Oktober s. A. en Skrivelse, hvori Fakultetet udtalte, at det omhyggelig havde overvejet, hvorledes der rettest burde forholdes med Docentpladsens Besættelse. Fakultetet havde da enstemmig ment, at der ikke kunde være Tale om Afholdelse af en ny Konkurrence, men at man burde blive indenfor Rammen af den i 1904 afholdte, saa meget mere som ingen af de yngre Kandidater i Mellemtiden vidstes at have præsteret noget, som kunde give Krav paa nu at komme i særlig Betragtning. Fakultetet havde da endvidere været enigt om, at der blandt Deltagerne i Konkurrencen nu kun kunde blive Tale om Kontorchef Warming, som sidst indstilledes af de statsvidenskabelige Professorer, og Dr. Birck, hvis mundtlige Konkurrenceforedrag vandt Censurkomitéens Anerkjendelse og som siden Konkurrencen gjentagne Gange som Privatdocent havde holdt Forelæsninger og derved vist Evner til at skaffe sig en Tilhørerkreds af Studerende og interessere dem ved sit Foredrag. Derimod havde der været noget delte Meninger om, hvem af dem der burde foretrækkes, og den Omstændighed, at Warming nu var Kontorchef i statistisk Bureau, gjorde, at man ikke mente at kunne drage ham bort fra denne Embedsstilling til en meget lavere lønnet Docentplads uden kongelig Udnævnelse uden dermed at stille ham i Udsigt at blive indstillet til det første ledigtblivende Professorat, hvortil Fakultetet for sit Vedkommende ikke i Øjeblikket ønskede at binde sig. Under disse Omstændigheder havde Fakultetet ment, at det vilde være ønskeligt ikke i Øjeblikket at gaa til en definitiv Besættelse af Docentpladsen, men søge en midlertidig Ordning, der tillige kunde give begge de nævnte Mænd Lejlighed til yderligere at godtgjøre deres Kvalifikationer, og Fakultetet indstillede derfor, at det overdroges Kontorchef Warming og Dr. Birck, som begge havde erklæret sig villige dertil, for en Tid af 2 Aar — fra 1ste Januar 1906 at regne — at bistaa de statsvidenskabelige Professorer i det dem paa-hvilende Forelæsnings- og Examensarbejde efter Fakultets nærmere Anvisning. Da det i saa Fald ikke vilde være nødvendigt at kræve mere end det halve af det en Docent paahvilende Arbejde af hver af dem, ansaa Fakultetet det efter Omstændighederne for forsvarligt at nøjes med at tillægge hver af dem det halve af det for Docentpladsen normerede Honorar. Saafremt Indstillingen fandt Ministeriets Tilslutning, vilde Fakultetet inden de to Aars Udløb fremkomme med en ny Indstilling om Docentpladsens Besættelse.

Konsistorium anbefalede i Skrivelse af 27de Oktober s. A. til Ministeriet Fakultets Forslag.

I Skrivelse af 27de November s. A. meddelte Ministeriet Konsistorium, at den paa Universitetets Udgiftskonto 7 a. 2. givne Bevilling „til en Docent i Statsvidenskab“ næppe vilde kunne anvendes paa den foreslaaede Maade, og at Ministeriet nærede Betænkelighed ved at søge en ny Bevilling paa Grundlag af den foreslaaede midlertidige Ordning paa 2 Aar. Ministeriet savnede desuden Oplysning om, hvorvidt Kontorchef

Warming, som ved den sidst afholdte Konkurrence af et Mindretal indstilledes til Docentposten i Statsvidenskab, havde afslaaet nu at modtage Posten, og, hvis saa var Tilfældet, om han eventuelt maatte være villig til at modtage den om 2 Aar, naar den midlertidige Ordning var udløben, som Fakultetet jo selv betragtede som en Art Konkurrence mellem de to nævnte Mænd. Under disse Omstændigheder foretrak Ministeriet, at der blev truffen en endelig Ordning i Overensstemmelse med den givne Bevilling om fornødent efter Afholdelse af en offentlig Konkurrence, med Hensyn til hvilken henvistes til Konsistoriums Skrivelse af 13de December 1902, hvorefter der den Gang fandtes flere yngre Videnskabsmænd, der vare egnede til Pladsen.

Under 14de December 1905 indsendte Konsistorium til Ministeriet en Skrivelse af 12te s. M. fra det rets- og statsvidenskabelige Fakultet, hvori dette bemærkede, at de flere yngre Videnskabsmænd, som Konsistoriums anførte Skrivelse havde for Øje, netop alle havde deltaget i den sidst afholdte Konkurrence. Til nu at lade afholde en ny Konkurrence mellem disse, var der efter Fakultetets Mening ingen rimelig Grund, ligesom alle Deltagerne i den sidst afholdte Konkurrence vare højst utilbøjelige til paany efter saa kort Tids Forløb at paatage sig samme byrdefulde Opgave. Hvad de i Ministeriets Skrivelse savnede Oplysninger angaaende Kontorchef Warmings Forhold angik, bemærkede Fakultetet, at Kontorchef Warming havde erklæret sig villig til at overtage Docentposten. Som i Ministeriets Skrivelse fremhævet, var det imidlertid kun et Mindretal i Censurkomitéen, der indstillede ham til Posten, medens Flertallet indstillede Dr. Einarsen. En Afstemning om, hvem der subsidiært maatte være at foretrække, Kontorchef Warming eller Dr. Birck, havde ikke fundet Sted indenfor Censurkomitéen; og forsaavidt nu Spørgsmaalet derom maatte blive rejst indenfor Fakultetet, vilde der gjøre sig afvigende Opfattelser gjældende. Dertil kom, at selv de Medlemmer, der maatte anse Kontorchef Warming for mere kvalificeret til Posten end Dr. Birck, dog vilde nære en vis Betænkelighed ved at indstille ham under de foreliggende Omstændigheder. Fakultetet maatte nemlig ogsaa for sit Vedkommende fastholde det af Universitetet hævdede Princip, at Udnævnelsen til Docent ikke giver den Paagældende noget Fortrin til at komme i Betragtning ved Besættelse af et eventuelt ledigtblivende Professorat i samme Lærefag, idet Fakultetet tværtimod maatte være stillet frit, saa at det kunde indstille den dygtigste af de i det givne Øjeblik forhaanden værende Kandidater til Professoratet. Men som Følge heraf kunde Fakultetet i dets Helhed ikke andet end nære Betænkelighed ved at modtage Kontorchef Warmings Tilbud om at opgive sit pensionsberettigede Kontorchefsembede med en Løn af 3200 Kr. og lovbestemt Alderstillæg for at overtage en ikke pensionsberettiget Docentplads, som kun lønnedes med et Honorar af 2000 Kr. uden lovbestemt Alderstillæg, da Hensyn til det saaledes bragte Offer næppe kunde blive uden Indflydelse paa den Afgjørelse, som vilde blive at træffe med Hensyn til et eventuelt ledigtblivende Professorat. Det var denne Omstændighed i Forbindelse med det Ønske, der ogsaa næredes af alle Fakultetets Medlemmer,

om ikke under de givne Forhold at stænge en lovende ung Videnskabsmand som Dr. Birck ude fra den akademiske Lærergjerning, som havde ført Fakultetet til at foreslaa den midlertidige Ordning, hvorefter baade Kontorchef Warming og Dr. Birck vilde blive beskikkede til for en Tid af 2 Aar, fra 1ste Januar 1906 at regne, at bistaa de statsvidenskabelige Professorer i det dem paahvilende Forelæsnings- og Examensarbejde efter Fakultetets nærmere Anvisning, hver for et Honorar af 1000 Kr. aarlig. Derved vilde tillige imødekommes et fra statsvidenskabelige Studerende udtalt Ønske om, at Docentposten ikke maatte blive definitivt besat i Øjeblikket, for at der muligvis senere kunde aabnes Adgang for yngre Kandidater, som i Øjeblikket ikke kunde konkurrere, til at komme i Betragtning ved Postens senere Besættelse. Fakultetet tilføjede udtrykkelig, at det kun havde tænkt sig Beskikkelsen af de to nævnte Personer til at holde økonomiske Forelæsninger som en rent midlertidig Ordning, der var egnet til at hjælpe ud over de i Øjeblikket forhaanden værende Vanskeligheder, og hvorved man ikke i nogen Maade havde tænkt at ville foregribe den endelige Ordning, der forudsatte, den givne Bevilling anvendt paa normeret Maade til Lønning af én statsvidenskabelig Docent. I Henhold til de anførte Grunde, hvis Vægt Ministeriet forhaabentlig vilde anerkjende, gjentog Fakultetet sin tidligere i Skrivelse af 27de Oktober d. A. fremsendte Indstilling om en midlertidig Anvendelse i 2 Aar af den til en Docentur i Statsvidenskab givne Bevilling paa Finansloven.

Ved Skrivelse af 2den Februar 1906 meddelte Ministeriet Konsistorium, at det s. D. havde overdraget Kontorchef, Docent *J. Warming* og Dr. polit. *L. V. Birck* for et Tidsrum af 2 Aar fra 1ste Januar s. A. at regne at bistaa de statsvidenskabelige Professorer i det dem paahvilende Forelæsnings- og Examensarbejde efter det rets- og statsvidenskabelige Fakultets nærmere Anvisning mod derfor hver at oppebære et aarligt Honorar af 1000 Kr.

3. Bemyndigelse for Kontorchef E. Meyer til at holde Forelæsninger over økonomiske Æmner under det rets- og statsvidenskabelige Fakultet.

I November 1905 indsendte det rets- og statsvidenskabelige Fakultet til Konsistorium et Andragende fra Kontorchef i Nationalbanken *Emil Meyer*, hvori denne, idet han tilbød Fakultetet sin Medvirkning ved de statsvidenskabelige Studenters Undervisning gennem Afholdelse af Forelæsninger, ansøgte om, at der maatte blive givet ham en Bemyndigelse til at holde disse Forelæsninger.

Fakultetet udtalte, at det maatte anse Afholdelsen af saadanne Forelæsningsrækker for særdeles ønskelig og at Andrageren maatte anses for fuldt kvalificeret dertil.

I Henhold til Konsistoriums Indstilling af 16de Januar 1906 bemyndigede Kirke- og Undervisningsministeriet under 20de s. M. Kontorchef i Nationalbanken *Emil Meyer* til indtil videre at holde Forelæsninger over økonomiske Æmner under det rets- og statsvidenskabelige Fakultet.

4. Forhøjelse af Honoraret for Censorerne ved de juridiske Examiners.

Til 2den Behandling i Folkethinget af Finanslovsforslaget for 1906—1907 blev der af Kirke- og Undervisningsministeren stillet Forslag om Forhøjelse af Honoraret for Censorerne ved de juridiske Examiners med følgende Motivering.

„I vedlagte hertil indsendte Andragende anholder Formanden for Censorerne ved de juridiske Examiners paa Censorernes Vegne om, at det dem tillagte Honorar af 800 Kr. aarlig for hver maa blive forhøjet til 1000 Kr. aarlig for hver. Til Støtte herfor anføres, at der i Løbet af de sidste 20 Aar har vist sig en stadig Stigen i Antallet af dem, der indstille sig til de juridiske Examiners, samt til, at der ikke foreligger nogen Omstændighed, der lader formode, at Antallet i en nær Fremtid vil synke; dertil kommer, at Arbejdet forøges ikke ubetydeligt for Tiden ved Overgangen fra de ældre Examiners til de nye, for hvilke Opgaverne og Bedømmelsen ere væsentlig forskellige. Da Ministeriet finder, at de anførte Omstændigheder i høj Grad tale for den ansøgte Forhøjelse, som bør træde i Kraft allerede for indeværende Finansaars Vedkommende og derfor ved Ændringsforslag til Tillægsbevillingsforslaget for indeværende Finansaar vil blive søgt bevilget for dette Tidsrum, men som paa den anden Side kun bør ydes som midlertidig, saa længe de ovenfor nævnte Omstændigheder ere tilstede, skal man med Bemærkning, at Censorernes Antal er 8 og Forhøjelsen saaledes vil andrage ialt 1600 Kr., anmode det ærede Udvalg om til 2den Behandling i Folkethinget af Forslaget til Finansloven for Finansaaret 1906—1907 at ville fremsætte følgende Ændringsforslag som stillet af dette Ministerium: Til § 21. Instituter med særlige Fonds. I. Universitetet. Til Udgiftspost 1 f. Efter Lov af 12te April 1892 § 10. Beløbet forhøjes med 1600 Kr., og i Texten tilføjes: Forhøjes midlertidigt til Censorerne ved de juridiske Examiners med 1600 Kr.“

Forslaget blev tiltraadt af Folkethingets Finansudvalg, jfr. Rigsdagstidende 1905—1906 Tillæg B. Sp. 259—60. Ligeledes blev Forslaget om Udbetaling af Forhøjelsen for Finansaaret 1905—1906 tiltraadt, jfr. Rigsdagstidende 1905—1906 Tillæg B. Sp. 1637—40. Paa Finansloven for 1906—1907 og Tillægsbevillingsloven for 1905—1906 bleve derefter Forhøjelserne bevilgede.

5. Bemyndigelse for Overretssagfører J. G. F. Damkier til ved Universitetet at give Vejledning i Bobehandling.

Ved Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse af 9de Juni og 23de December 1905 blev der efter det rets- og statsvidenskabelige Fakultets Indstilling meddelt Overretssagfører J. G. F. Damkier Bemyndigelse til at give Studerende Vejledning i Bobehandling i Efteraarshalvaaret 1905 og Foraarshalvaaret 1906, jfr. Univ. Aarb. f. 1904—1905 S. 22.

I Anledning af et af Overretssagfører Damkier indsendt Andragende meddelte Ministeriet under 8de Juni 1906 efter Fakultetets Indstilling ham indtil videre Bemyndigelse til at fortsætte fornævnte Vejledning.

6. Oprettelse af en Docentplads i Hygiejne og Dr. med. N. P. Schierbecks Ansættelse som Docent.

Fra det lægevidenskabelige Fakultet modtog Konsistorium under 16de December 1902 et Andragende om, at der maatte blive oprettet et ekstraordinært Professorat i Hygiejne.

Fakultetet udtalte, at der for 4 Aar siden ved Universitetet blev oprettet et hygiejnisk Laboratorium, hvis Bestyrelse foreløbig blev henlagt under Professoren i Retsmedicin, da Universitetet ikke havde nogen særlig Lærerpost i Hygiejne. Laboratoriets Opgave var at tjene til Støtte for Undervisningen i Hygiejne, saavel den mere elementære for de medicinske Studerende som den videre gaaende for saadanne Læger, der maatte ønske at uddanne sig til Embedsvirksomhed, samt at foretage saadanne videnskabelige Undersøgelser, som kunde tjene til Oplysning og Forbedring af Sundhedsforholdene i Landet. Desuden havde det vist sig, at Laboratoriet mere og mere blev benyttet i konsultativ Henseende saavel af Staten som af kommunale Instituter. Som Exempel herpaa kunde saaledes af Laboratoriets Journal for sidste Aar fremhæves: Henvendelse fra Folkesanatoriet i Boserup Skov vedrørende Patienternes Bospising, fra et Provins-sygehus vedrørende Sygehusets Belysning, fra Statens statistiske Bureau vedrørende Oplysninger om Sundhedsforholdene i visse Fabriksvirksomheder, fra Kommissionen for Fodfolkets Udrustning vedrørende Soldaternes nye Uniformer. Laboratoriet var normeret med en Assistent, og Bestyrelsen var nominelt henlagt under Professoratet i Retsmedicin. Men ifølge Sagens Natur kunde en enkelt Mand nu til Dags ikke være sagkyndig i to saa store og forskellige Fag som Retsmedicin og Hygiejne, og Laboratoriet savnede derfor nu fuldstændig en Bestyrelse. Den hidtilværende Assistent, Dr. med. Schierbeck, havde maattet fungere baade som Assistent og som Leder af alt forefaldende Arbejde og Undervisning. Da han kun erholdt sin Assistentgage, 1200 Kr., havde han tillige maattet søge andet Arbejde. Det vilde let ses, at disse Forhold vare meget uheldige for Laboratoriets Drift, og Følgen havde været, at særlig Undervisningen af Studerende paa Laboratoriet havde maattet indskrænkes til det mindst mulige. Fakultetet ansøgte derfor om, at der maatte træffes Foranstaltninger til at forbedre disse Forhold, og foreslog specielt, at der blev oprettet et ekstraordinært Professorat i Hygiejne ved Universitetet. Man vilde derved sikre Laboratoriet en fast ansat Bestyrer, som kunde gjøre Studiet af og Undervisningen i Hygiejne til sin Livsopgave, og Studenterne og Lægerne vilde derved faa Adgang til en ordnet Undervisning i Hygiejne, hvortil der haardt trængtes. Ved omtrent alle Udlandets Universiteter var Hygiejnen i Virkeligheden repræsenteret med en særlig Lærer, og Savnet var her i Landet saa meget desto større, som Kjøbenhavns Universitet var Landets eneste.

Konsistorium anbefalede i Skrivelse af 18de December 1902 Andragendet under Henviisning til Fakultetets Udtalelser og til de i 1900—1901 stedfundne Forhandlinger om Oprettelsen af et særligt Professorat i Hygiejne, jfr. Univ. Aarb. f. 1900—1901 S. 691—93.

Under 1ste Februar 1904 indsendte Konsistorium med sin Anbefaling

til Ministeriet et fornyet Andragende fra det lægevidenskabelige Fakultet, i hvilket dette — i Anledning af en Udtalelse fra Finansudvalgets Ordfører angaaende Oprettelsen af en Docentur i Hygiejne — ansøgte Ministeriet om at tage Muligheden af at faa oprettet en Lærerplads i Hygiejne under Overvejelse.

Fakultetet udtalte, at der under dette fandtes et Professorat i Retsmedicin og offentlig Hygiejne. Fakultetet havde gjentagne Gange udtalt som sin Formening, at det næppe nu til Dags vilde være muligt at finde en Mand, som fuldt ud kunde beherske begge disse store Fag og følge deres stærke Udvikling. Da Retsmedicin var Examensfag, tog Fakultetet ved sin Indstilling angaaende Professoratets Besættelse, da dette sidst i 1901 var ledigt, særlig Hensyn til Ansøgenes Kvalifikationer i dette Fag og ansøgte om Oprettelse af et særligt Professorat i Hygiejne. Denne Ansøgning blev ikke taget til Følge. Ved det Tilbud, som var fremkommet i Folkethingets Møde den 18de Januar 1904 fra Finansudvalget om Bevilling af en Docentur i Hygiejne paa dette Aars Finanslov, var Sagen imidlertid traadt ind i en anden Fase. Fakultetet skulde i denne Anledning bemærke, at det stadig betragtede det som den heldigste Løsning, at der blev oprettet et Professorat i Hygiejne. Hvis Oprettelsen af et saadant Professorat for Tiden ikke kunde gennemføres, vilde Fakultetet imidlertid betragte det som et Fremskridt af ikke ringe Betydning, hvis der nu kunde oprettes en Lærerplads for en Mand, som udelukkende beskæftigede sig med dette Fag, med Forpligtelse til at give de medicinske Studerende Undervisning i Hygiejne. Vedkommende Lærer skulde da samtidig være Bestyrer af Universitetets hygiejniske Laboratorium, der nu blev bestyret af Professoren i Retsmedicin og Hygiejne. Man havde ment, at vedkommende Lærer paa Grund af sin dobbelte Stilling som Docent og som Bestyrer af Universitetets hygiejniske Laboratorium maatte lønnes noget højere end andre Docenter f. Ex. med 2400 Kr. aarlig. Hvis hele dette Beløb ikke kunde ventes bevilget, kunde det tænkes tilvejebragt ved, at Assistentposten ved hygiejnisk Laboratorium forsøgsvis ophævedes, og der til den derved ledigblevne Assistentlønning, 1200 Kr., føjedes et Tillæg.

Ved Skrivelse af 1ste Februar 1904 anmodede Ministeriet Konsistorium om, at det maatte blive taget under Ovejelse, om de af Kredslæge, Dr. med. H. A. Nielsen holdte Foredrag med hygiejniske Demonstrationer, nærmest af populær Natur, for hvilke der paa Universitetets Udgiftspost 7 a. var bevilget ham 1200 Kr. aarlig, ikke kunde indrettes saaledes, at de tillige kom de Studerende tilgode og saaledes kunde afhjælpe det Savn, det følte med Hensyn til Undervisningen i Hygiejne ved Universitetet.

Under 12te s. M. indsendte Konsistorium til Ministeriet en Skrivelse af 11te s. M., hvori Fakultetet udtalte, at Kredslæge, Dr. Niensens Forelæsninger nærmest vare af populær Natur. Hans Undervisning var, som fremhævet af ham selv (Bilag til Fakultetets Skrivelse til Ministeriet angaaende Redegjørelse fra Kredslæge Nielsen om hans Virksomhed) rettet paa at give det dannede Publikum Meddelelse om hygiejniske Æmner, medens han hverken havde ydet eller havde villet yde en Universitetsundervisning. Naar der nu spurgtes, hvorvidt det Savn, der for Tiden

følte med Hensyn til Undervisningen i Hygiejne ved Universitetet, kunde afhjælpes ved, at de af Kredslæge Nielsen holdte Forelæsninger indrettedes saaledes, at de tillige kom de lægevidenskabelige Studenter tilgode, maatte Fakultetet indtrængende fraraade at gaa denne Vej. At indrette populære Forelæsninger saaledes, at de tillige kunde betragtes som Led i Universitetets Undervisning for de Studerende, en Undervisning, som absolut burde have en videnskabelig Karakter, betragtede Fakultetet som en Umulighed. Tænkte man sig at overdrage Kredslæge Nielsen at holde Forelæsninger og Øvelser for medicinske Studerende, maatte Karakteren af hans Undervisning ganske forandres. Man skulde med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det kunde anbefales at overdrage Kredslæge Nielsen Undervisningen af de Studerende i Hygiejne, bemærke, at den Omstændighed, at Kredslæge Nielsen i en Aarrække havde afholdt populære hygiejniske Forelæsninger, ikke efter Fakultetets Mening gav noget Holdepunkt for den Antagelse, at han — fremfor andre — vilde kunne gjøre Fyldest ved de Studerendes Undervisning. Universitetet søgte jo altid til sin Undervisning at knytte de dueligste Lærerkræfter, som kunde skaffes til Veje, og Fakultetet kunde ikke erklære, at dette vilde opnaas ved, at den nævnte Undervisning blev overdraget Kredslæge Nielsen, idet der, naar en Docentplads i Hygiejne ved Universitetet blev opslaaet ledig, sikkert vilde melde sig flere, maaske bedre kvalificerede Ansøgere. Fakultetet kunde derfor ikke tilraade, at Undervisningen i Hygiejne ordnedes som angivet i Ministeriets Skrivelse, men maatte udtale Ønsket om, at der blev oprettet en Lærerplads i Hygiejne, beregnet paa de Studerendes Tarv, samt at denne Plads, hvis den blev bevilget, blev opslaaet ledig, saaledes at samtlige kvalificerede Ansøgere kunde komme i Betragtning, og at der i Tvivlstilfælde blev afholdt Konkurrence.

Efter at der senere i Aaret 1904 af det lægevidenskabelige Fakultet var afgivet Erklæringer til Ministeriet dels i Anledning af et af Kredslæge, Dr. Nielsens indsendt Forslag dels angaaende Sagens Ordning, blev der paa Finanslovforslaget for 1905—1906 under Universitetets Udgiftspost 7. q. optaget et Beløb af 2400 Kr. til en Docent i Hygiejne, som tillige er Bestyrer af det hygiejniske Laboratorium. I Motiverne bemærkedes, at der efter den bestaaende Ordning fandtes under det lægevidenskabelige Fakultet et Professorat i Retsmedicin og offentlig Hygiejne. Da Retsmedicin var et Examensfag, blev der ved Professoratets Besættelse, da dette sidst var ledigt, taget særligt Hensyn til Ansøgernes Kvalifikationer i dette Fag; men Fakultetet var af den Formening, at det næppe nu til Dags vilde være muligt at finde en Mand, som fuldt ud kunde beherske begge disse store Fag og følge deres stærke Udvikling. Af Hensyn til Nødvendigheden af en fyldig og med praktiske Øvelser forbunden Undervisning i Hygiejne, som havde en særlig Betydning for de Studerende og Viderekomne, der ønskede at uddanne sig til Embedslæger, havde Fakultetet derfor som en Udvej, naar ikke et særligt Professorat i Hygiejne kunde opnaas, henvist til, at Assistentpladsen ved hygiejnisk Laboratorium forsøgsvis kunde ophæves, og at der da oprettedes en særlig Lærerplads i Hygiejne, en Ordning, som man særdeles maatte anbefale. Vedkommende

Lærer skulde da samtidig være Bestyrer af Universitetets hygiejniske Laboratorium, der nu blev bestyret af Professoren i Retsmedicin og Hygiejne, og mentes derfor at maatte lønnes noget højere end andre Docenter. Af den i Finanslovforslaget opførte Lønning 2400 Kr. vilde saaledes de 1200 Kr. ses at være tilvejebragte ved Ompostering hertil af den ved Finansloven for 1898—99, jfr. Rigsdagstid. 1897—1898 Tillæg B. Sp. 453—458 og Sp. 621—622, bevilgede Lønning til en Assistent ved det hygiejniske Laboratorium, jfr. Rigsdagstid. 1904—05 Tillæg A. Sp. 1059—60.

Forslaget blev tiltraadt af Folkethingets Finansudvalg med følgende Bemærkning: „Ved Samraad er forhandlet om Ønskeligheden af, at den nye Docentpost besættes efter forud afholdt Konkurrence“, jfr. Rigsdagstid. 1904—1905 Tillæg B. Sp. 259—60.

Efter at Bevillingen var blevet givet paa Finansloven for 1905—1906, blev der af Konsistorium under 19de April 1905 indsendt et Andragende fra det lægevidenskabelige Fakultet til Ministeriet om Bemyndigelse for Fakultetet til at bekjendtgjøre, at denne Plads var ledig samt at den blev at besætte efter foregaaende Konkurrence, der stod aaben for danske, norske og svenske Videnskabsmænd.

Ministeriet meddelte under 1ste Maj 1905 Fakultetet den ansøgte Bemyndigelse.

Under 24de Juni s. A. indsendte Konsistorium til Ministeriet en Skrivelse af 20de s. M. fra Fakultetet, hvori dette meddelte, at der i Henhold til den stedfundne Bekjendtgjørelse var indkommet 2 Ansøgninger tilligemed Afhandlinger fra Ansøgerne.

Den ene af disse Ansøgninger var indsendt af Kredslæge, Dr. med. N. P. Schierbeck, som uden noget Forbehold søgte den ledige Post og altsaa var villig til at underkaste sig den af Ministeriet trufne Bestemmelse om Postens Besættelse ved Konkurrence.

Fakultetet anmodede derfor Ministeriet om den fornødne Bemyndigelse til, at en paa sædvanlig Maade nedsat Censurkomité maatte bedømme 1) Ansøgerens videnskabelige Arbejder og øvrige Kvalifikationer, 2) en af Ansøgeren afholdt Række Prøveforelæsninger.

Den anden Ansøger, Professor, Kredslæge, Dr. med. H. A. Nielsen angav, at han ikke agtede at deltage i en Konkurrence om den ledige Post, og vilde allerede af denne Grund ikke kunne komme i Betragtning i Henhold til den af Ministeriet fastsatte Ordning af Postens Besættelse. Fakultetet tilføjede derhos, at Professor H. A. Niensens Kvalifikationer ingenlunde vare af en saadan Art, at der, — selv om den anførte Bestemmelse om Pladsens Besættelsesmaade ikke var truffen, — kunde være Tale om, uden forudgaaende Konkurrence at foretrække ham fremfor hans Medansøger. Fakultetet havde i tidligere Skrivelser til Ministeriet gjort opmærksom paa, at den Omstændighed, at Professor H. A. Nielsen i en Aarrække mod et Honorar havde afholdt populære, hygiejniske Forelæsninger, ikke gav noget Holdepunkt for, at han vilde kunne yde fyldestgørende Undervisning i Hygiejne for de lægevidenskabelige Studerende og derfor ikke heller kvalificerede ham fremfor andre til at komme i Betragtning ved Besættelsen af den ledige Post.

Ministeriet bifaldt under 29de Juni s. A., at en paa sædvanlig Maade nedsat Komité maatte bedømme Kredslæge, Dr. med. N. P. Schierbecks videnskabelige Arbejder og øvrige Kvalifikationer og en af ham afholdt Række Forelæsninger.

Konsistorium indsendte derefter under 5te Juli s. A. et Andragende fra Fakultetet, hvorefter Ministeriet under 7de s. M. bifaldt, at de Prøveforelæsninger, der vilde være at afholde af Dr. Schierbeck, afholdtes paa nedenstaaende Maade og kom til at bestaa af:

- „a. 1 Forelæsning over et af Ansøgeren valgt, hygiejnisk Æmne;
- b. 2 Forelæsninger over opgivne, hygiejniske Æmner.

De opgivne Æmner vælges af Censurkomiteen.

Prøveforelæsningerne over et selvvalgt, hygiejnisk Æmne afholdes i 3 paa hverandre følgende Dage, 1 Time hver Dag; Prøveforelæsningerne over opgivne, hygiejniske Æmner afholdes hver i 1 Time efter 24 Timers Forberedelse. Ministeriet billiger derhos, at fornævnte Censurkomité sammensættes af Dekanus ved det lægevidenskabelige Fakultet samt 4 Medlemmer af Fakultetet, valgte af dette, og 3 Medlemmer udenfor Fakultetet, valgte af „Medicinsk Selskab“s staaende Udvalg.“

Ministeriet bemyndigede derhos Fakultetet til at afholde saadanne Udgifter, som i Anledning af denne Sag maatte blive nødvendige, saaledes at disse førtes til Udgift under Universitetets Udgiftspost 10, Forskjellige løbende Udgifter.

Under 12te September 1905 indberettede Fakultetet, at der til Medlemmer af Censurkomiteen var valgt, af Fakultetet: Professorerne, Dr. med. Chr. Bohr, Dr. med. Chr. Gram, Dr. med. C. J. Salomonsen, Dr. med. K. Pontoppidan og Dekanus, Professor, Dr. med. J. Fibiger (Formand for Komiteen), samt som Suppleanter Professorerne, Dr. med. K. Faber og Dr. med. J. Bock; af „Medicinsk Selskab“s staaende Udvalg: Dr. med. C. V. A. S. Hansen, Stiftsfysikus for Lolland-Falsters Stiftsfysikat, Etatsraad H. E. Hoff, Stadslæge i København, Professor, Dr. med. S. T. Sørensen, Overlæge ved Blegdamshospitalet, og som Suppleant Læge A. Ulrik, Kredslæge i København.

Prøveforelæsningerne bleve afholdte i det store Auditorium paa kirurgisk Akademi Kl. 4 den 26de, 27de og 28de Oktober s. A., hver Dag i 1 fuld Time, samt den 31te Oktober og 2den November, hver Dag $\frac{3}{4}$ Time, og omhandlede følgende Æmner:

Forelæsning over selvvalgt Æmne (26de, 27de og 28de Oktober):

Sundhedsvedtægternes Bestemmelser til Bekæmpelse af Overbefolkningen i Boliger.

I. Forelæsning over opgivet Æmne (31te Oktober):

En sammenfattende kritisk Oversigt over de almindeligt benyttede Methoder, der anvendes ved Desinfektion af Boliger. Afsluttende Forelæsning for Studenter over Boligdesinfektion.

II. Forelæsning over opgivet Æmne (2den November):

De forskjellige Methoder til Dagrenovationens Behandling, bedømte med særligt Hensyn til københavnske Forhold.

Under 3die November s. A. modtog Konsistorium til Fremsendelse

til Ministeriet Skrivelse fra Censurkomiteen, hvori denne erklærede Kreds-læge, Dr. med. N. P. Schierbeck for kvalificeret til at beklæde den ledige Post som Docent i Hygiejne ved Københavns Universitet og Bestyrer af Universitetets hygiejniske Laboratorium.

Ved Skrivelse af 9de s. M. meddelte Ministeriet Konsistorium, at det havde ansat Dr. med. N. P. Schierbeck som Docent i Hygiejne ved Universitetet og som Bestyrer af Universitetets hygiejniske Laboratorium.

7. Overlæge ved Dronning Louises Børnehospital, Dr. med. S. Monrads Ansættelse som Docent i Pædiatri.

Fra det lægevidenskabelige Fakultet modtog Konsistorium under 1ste Februar 1906 en Skrivelse, hvori Fakultetet — da det ikke kunde forventes, at Pladsen som Overlæge ved Dronning Louises Børnehospital efter Professor, Dr. med. J. V. Wichmanns Død i Januar s. A. vilde kunne besættes før tidligst den 1ste April s. A. — ansøgte om, at det maatte overdrages Reservelæge ved fornævnte Hospital, Dr. med. C. E. Bloch at holde de obligate Forelæsninger over Børnesygdomme under Vakancen samt at der maatte blive anvist Dr. Bloch for de Maaneder, han kom til at fungere, det samme Honorar, som udbetaltes til Universitetets Docent i Børnesygdomme.

Konsistorium anbefalede i Skrivelse af 5te s. M. Fakultetets Andragende, der under 9de s. M. blev bevilget af Ministeriet. Forelæsningerne bleve dog ikke holdte, da Bestyrelsen for ovennævnte Hospital satte sig imod deres Afholdelse paa Hospitalet.

Under 10de Marts s. A. modtog Konsistorium — efter at Bestyrelsen for Dronning Louises Børnehospital havde ansat Dr. med. S. Monrad som Overlæge ved Hospitalet, medens det lægevidenskabelige Fakultet havde anbefalet, at Dr. med. C. E. Bloch ansattes i denne Stilling — fra det lægevidenskabelige Fakultet følgende Skrivelse fra Fakultetet til Ministeriet.

„I Anledning af Ministeriets Skrivelse af 3die Marts, i hvilken udbedes Fakultetets Ytringer om, hvorvidt det bør overdrages Overlæge ved Dronning Louises Børnehospital, Dr. med. S. Monrad at bestyre en for Undervisningen egnet Børneklíník, skal Fakultetet tillade sig at svare følgende.

I sin Udtalelse om Ansøgerne til Overlægeposten paa Dronning Louises Børnehospital har Fakultetet fremhævet, at Dr. med. C. E. Bloch er den, der egner sig bedst til som Universitetets Docent i Pædiatri at undervise de Studerende i dette Fag.

Fakultetet maa vedblivende fastholde denne Anskuelse og tillader sig derfor at foreslaa, at Dr. med. C. E. Bloch ansættes som Docent i Pædiatri og at det overdrages ham at bestyre en Børneklíník, som oprettes paa den kgl. Fødsels- og Plejestiftelse og paa det kgl. Frederiks Hospital.

Der vil her kunne skabes en Poliklinik for syge Børn, idet man benytter de samme Lokaler, som nu anvendes til gynækologisk Poliklinik, saaledes at Børneklíníken afholdes om Morgenen, den gynækologiske Poliklinik som hidtil Kl. 1 Eftm.

En saadan Børneklíník vil efter Fakultetets Anskuelse være vel egnet til Undervisning, idet Bestyreren vil kunne benytte Auditorium og Laboratorier paa den kgl. Fødselsstiftelse og det kgl. Frederiks Hospital. Klinikens Beliggenhed vil være bekvem for de Studerende, og Undervisningen i Pædiatri vil ved den foreslaaede Ordning i højere Grad end hidtil blive organisk forbundet med Fakultetets øvrige kliniske Undervisning.

Indretningen og Driften af en saadan Poliklinik vil efter Udtalelser fra Inspektør K. Teisen og Overaconcheur, Professor, Dr. med L. Meyer kunne iværksættes uden Vanskelighed og uden videre Bekostning, og Kliniken vil kunne træde i Virksomhed strax.

I Henhold til det her anførte tillader Fakultet sig derfor at andrage om, at Dr. med. C. E. Bloch udnævnes til Docent i Pædiatri ved Københavns Universitet med den for denne Stilling normerede Lønning af 2000 Kr. aarlig, og at det overdrages ham at bestyre en for Undervisning egnet Børneklíník, som oprettes paa den kgl. Fødsels- og Plejestiftelse og paa det kgl. Frederiks Hospital.“

Konsistorium anbefalede i Skrivelse af 12te Marts s. A. til Ministeriet den af Fakultet foreslaaede Ordning.

I Skrivelse af 27de s. M. meddelte Ministeriet Konsistorium, at det ikke kunde gaa ind paa at oprette en Børneklíník ved den kgl. Fødsels- og Plejestiftelse, forinden dens Udflytning til Rigshospitalet havde fundet Sted, og at Ministeriet under disse Omstændigheder vilde anse det for naturligt, at det midlertidigt, f. Ex. for 4 Aar, blev overdraget Overlæge ved fornævnte Børnehospital, Dr. med. S. Monrad som Docent i Pædiatri at undervise de Studerende i dette Fag. En saadan midlertidig Ordning maatte efter Fakultetets Udtalelse om Dr. Monrads Kvalifikationer i Skrivelse af 25de Februar s. A. formentlig anses for fuldt forsvarlig og man vilde opnaa at staa frit i det endelige Valg af en Docent i Pædiatri, naar Udflytningen til Rigshospitalet havde fundet Sted og den paatænkte Børneklíník ved den nye Fødsels- og Plejestiftelse var indrettet.

Under 17de April s. A. indsendte Konsistorium til Ministeriet en Skrivelse af 10de s. M., hvori Fakultet udtalte, at det med megen Beklagelse havde modtaget Meddelelsen om, at Ministeriet foreløbig ikke vilde tillade Oprettelsen af en pædiatrisk Klinik ved den kgl. Fødsels- og Plejestiftelse og det kgl. Frederiks Hospital. Da Universitetet under de herved skabte Forhold var ude af Stand til at tilvejebringe et passende klinisk Materiale til Brug for den af de tre Ansøgere, som Fakultet ansaa for bedst skikket til at beklæde Lærerpladsen i Pædiatri, saa Fakultet ingen anden Udvej end den af Ministeriet paatænkte foreløbige Ordning: At det midlertidigt overdroges den nuværende Overlæge ved Børnehospitalet at holde Forelæsninger over Børnesygdomme for et Tidsrum af 4 Aar. Naar Fakultet fandt det forsvarligt at anbefale denne Ordning, skete det kun i Tillid til Ministeriets i Skrivelse af 27de Marts s. A. givne, udtrykkelige Tilsagn om, at Universitetet, naar Docenturen om 4 Aar blev at besætte, da vilde være stillet aldeles frit, og uafhængigt af Børnehospitalets Bestyrelse.

Konsistorium sluttede sig til Fakultetets Erklæring.

Ved Skrivelse af 23de April s. A. meddelte Ministeriet Konsistorium, at det s. D. havde „overdraget Overlæge ved Dronning Louises Børnehospital, Dr. med. *Sven Monrad* som Docent ved Universitetet at holde Forelæsninger og Øvelser sammesteds for de Studerende, dog kun for et Tidsrum af 4 Aar af Hensyn til, at der eventuelt paa det nye Righospital vil blive indrettet en til Undervisning egnet Børneklínik.“

8. Docent, Dr. phil. Adolf M. Hansens Optagelse som Medlem af det filosofiske Fakultet.

I Skrivelse af 26de Maj 1906 ansøgte det filosofiske Fakultet om, at det maatte blive bemyndiget til at optage Docent, Dr. phil. Adolf M. Hansen som Medlem af Fakultetet. Fakultetet bemærkede, at dets Grund til at ønske dette, var, at Dr. Hansen havde virket længe i Universitetets Tjeneste, og navnlig at han tog Del i Fakultetets hele Virksomhed indenfor hans Fag som medvirkende ved det regelmæssige Examensarbejde, ved Bedømmelse o. s. v. af Doktordisputater m. m. Ved sit Kjendskab til de Studerende vilde han ogsaa kunne blive Fakultetet en virksom Støtte ved Stipendieuddelinger og lignende, saa at dette meget maatte ønske at have ham i sin Midte.

Konsistorium anbefalede i Skrivelse af 11te Juni s. A. Fakultetets Andragende.

Ved Skrivelse af 21de s. M. meddelte Ministeriet, at det ved kgl. Resolution af 19de s. M. var bifaldet, „at det filosofiske Fakultet bemyndiges til at optage Docent, Dr. phil. *Adolf M. Hansen* som Medlem af Fakultetet“.

9. Forslag om Ansættelse af Dr. phil. Vilh. Andersen som Professor extraordinarius i dansk Litteratur.

Fra det filosofiske Fakultet modtog Konsistorium under 19de Oktober 1905 et Andragende om, at der maatte blive søgt oprettet et ekstraordinært Professorat i dansk Litteratur.

Fakultetet bemærkede i denne Anledning følgende.

Ved den Reform i den højere Skole, som for Tiden er under Udvikling, vil Dansk mere end hidtil blive Skolens centrale Fag og dermed Fordringerne stige til Lærerne deri. Naar der ud herfra ogsaa vil blive stillet øgede Krav til Universitetets Danskundervisning, maa Fakultetet indrømme, at de nuværende Forhold i den Retning ikke kunne anses for helt fyldestgørende. Paa det sproglige Omraade er Universitetet vel efterhaanden naaet til at have særdeles rigelige Lærerkrafter, idet nu fire Docenter undervise i dansk Sprog samt i oldnordisk Sprog og Litteratur; men ganske modsat besørges *Undervisningen i dansk Litteratur* endnu stadig kun af én Universitetslærer og det saaledes, at dette end ikke er hans eneste Arbejdsomraade.

Da Professor Paludan, efter i flere Aar at have virket som Docent i dansk Litteratur, i 1892 udnævntes til Professor i Æsthetik og almindelig Litteraturhistorie, paalagdes det ham fremdeles at besørge Undervis-

ningen i dansk Litteratur til Skoleembedsexamen. Hvor naturlig denne Forbindelse end kan være, og skjønt Professor Paludan ingenlunde agter at indskrænke denne Side af sin Undervisning, er det dog vor Overbevisning, at naar der skal skaffes Skolens Dansklærere en Uddannelse, der kan gjøre dem egnede til at opfylde de Krav, Gymnasiet efter Reformen maa stille til dem, saa forslaar én Lærers Kræfter ikke dertil, allermindst naar denne ene tillige (om end i Øjeblikket med Støtte af en Docent) skal tage sig af Undervisningen i almindelig Litteraturhistorie med de dertil hørende Prøver. Det vil blive nødvendigt at udvide og uddybe Universitetets Undervisning i Dansk Litteratur og især Øvelserne paa det filologisk-historiske Laboratorium og den Vejledning, der allerede ydes til Forstaaelse af de enkelte Litteraturværker. Men en saadan Udvidelse kan kun naaes ved at *ansætte en ny Lærer*, som kan anvende sin fulde Arbejdskraft paa den danske Litteratur, og Fakultetet maa ogsaa stærkt betone, hvor betydningsfuldt det i det hele er, at de Studerende modtage Vejledning og Belæring af forskellige Lærere, indbyrdes afvigende i Uddannelse og Arbejdsmaade.

I og for sig turde det være rimeligt, om Modersmaalets Litteratur ved Danmarks eneste Universitet havde mere end én fast Repræsentant, og det maa jo ogsaa henstaa som tvivlsomt, hvorvidt man ved en Nybesættelse af det æsthetiske Professorat tør paalægge Professor Paludans Efterfølger den samme Pligt overfor Skoleembedsexamen, som faldt ham naturlig efter hans tidligere Stilling ved Universitetet. Først Erfaringen kan dog nærmere vise, hvorledes det reformerede Gymnasiums Krav til Universitetet i Enkelthederne ville forme sig og hvorledes Undervisningen bedst fordeles mellem de to Lærere, og Fakultetet skal derfor nu kun indstille, at der søges oprettet et *extraordinært Professorat i dansk Litteratur*, ligesom det i de senere Aar er sket for de nordiske Sprogs og den klassiske Filologis Vedkommende.

Fakultetet føler sig saa meget mere overbevist om, at det netop nu er Tiden til at oprette et Professorat i dansk Litteratur, som der for Øjeblikket findes en Videnskabsmand med særlige Betingelser for at kunne beklæde det, nemlig Dr. phil. *Vilhelm Andersen*. Født i 1864, Student med Udmærkelse fra 1882, bestod Dr. Andersen Skoleembedsexamen i 1888 med første Karakter (Udmærkelse i Hovedfaget Dansk); i 1891 fik han Universitetets Guldmedaille for Besvarelsen af Prisspørgsmaalet i nordisk Filologi, og i Aaret 1896 vandt han Doktorgraden ved sin Afhandling: „Guldhornene, et Bidrag til den danske Romantiks Historie“. Dr. Andersen har udfoldet en rig Forfattervirksomhed paa den danske Litteraturs Omraade; vi nævne hans *Danske Studier* (1893), hans Skildring af Poul Møllers Liv og Skrifter (1894) og det store Trebindsværk om Oehlenschläger (1899—1900) foruden talrige mindre Afhandlinger og Kritiker, hvoraf en Del ere samlede i „Litteraturbilleder“ (1903). Ikke mindre Vægt maa der i denne Sammenhæng lægges paa hans mangeaarige Virken som Lærer i Dansk, blandt andet ved Søofficersskolen, N. Zahles Skole og Statens Lærerhøjskole; især paa det sidste Sted har han drevet Undervisningen ved en Gjennemgang og Fortolkning af Litteraturens

Hovedværker, altsaa netop det, der efter vor Opfattelse bør være Hovedopgaven for den nye Professor. Fakultetet er vel ingenlunde blind for en Indvending, der fra den videnskabelige Forsknings Synspunkt kan rejses især mod Dr. Andersens seneste Arbejder, idet han her ikke sjælden er kommen længere end det synes heldigt over i en vis søgt Kunstmanér, støttet af en blændende og fantasirig Fremstillingsform; men man stoler paa, at hvad der maatte have været af mindre heldigt i den her antydede Arbejdsmaade af sig selv vil falde bort ved en Virksomhed som Universitetslærer. Ved sin solide filologiske Uddannelse, sit brede Kjendskab til og sin fine Fortaalelse af dansk Litteratur og sin vækkende Lærerevne vil Dr. Andersen ikke blot være selvskreven til at kaldes til det Professorat, vi foreslaa oprettet, men det tør tillige sikkert ventes, at han vil virke netop i den Retning, hvortil der er Trang.

Idet Fakultetet indtrængende henstiller denne vigtige Sag til Ministeriets velvillige Overvejelse og tilføjer, at det er Fakultetet bekjendt, at Dr. Andersen er villig til at overtage det omhandlede Hverv, skal det paa det varmeste anbefale saa vidt muligt at søge en dertil sigtende Bevilling optaget ved den forestaaende anden Behandling af Finansloven for 1906—1907.

Konsistorium indsendte under 9de November 1905 Andragendet til Ministeriet, idet det, under Henvisning til Fakultetets Udtalelser, hvis Indstilling Konsistorium fuldt ud kunde tiltræde, varmt anbefalede Andragendet.

Ved Skrivelse af 27de s. M. meddelte Ministeriet Konsistorium, at det nærede Betænkelighed ved at foreslaa fornævnte Professorat oprettet ved Ændringsforslag til Finanslovsforslaget, men at det, naar der senest i Juli Maaned næste Aar indkom et fornyet Andragende herom, vilde tage Sagen under endelig Overvejelse, idet Ministeriet gik ud fra, at den Omstændighed, der havde givet Fakultetet Anledning til at fremkomme med Andragendet — at der for Øjeblikket fandtes en Videnskabsmand med særlige Kvalifikationer til at bestride Posten — ogsaa vilde være tilstede, naar Finanslovsforslaget for Finansaaret 1907—1908 udarbejdedes.

I Henhold hertil indsendte Konsistorium under 11te Juni 1906 et fornyet Andragende af 26de Maj s. A., hvori det filosofiske Fakultet udtalte, at det skulde minde om sin tidligere Motivering i Skrivelse af 19de Oktober 1905, der paa den ene Side fremhævede Hensynet til at skaffe de unge Lærere en fyldig Uddannelse i Dansk, der ved den nye Skoleordning mere end hidtil blev Skolernes centrale Fag, og paa den anden Side anførte, at man havde en Videnskabsmand med særlige Betingelser for at kunne beklæde det paatænkte Professorat, nemlig Dr. phil. Vilh. Andersen, der ved sin solide filologiske Uddannelse, sit brede Kjendskab til og sin fine Forstaalelse af dansk Litteratur og sin vækkende Lærerevne maatte anses for selvskreven til en saadan Gjerning.

Konsistorium anbefalede varmt Andragendet.

Paa Finanslovsforslaget for 1907—1908 blev der ikke stillet Forslag om denne Sag.